

даде чрезъ трудовѣ и чрезъ лишениѣта си ; ако чело-
вѣцѣтъ не работяхъ, не щѣше да има таквось из-
обиліе отъ предмети и имоты готовы на расположе-
ніето на обществото и сичкыѣ чело-вѣцы щѣхъ да
търпѣтъ нужда и оскудность като най-сетныя сыро-
махъ. Който не работи, той нема никое право, и кой-
то слабо работи ползува са отъ твърдѣ малко право
за да участвува въ съществующитѣ добрини.

5.— Сичко което чело-вѣкъ си добыва чрезъ труда,
платата на работника, жетвата на орача, печалбата на
търговеца, заплатата на чиновника, сичко туй е соб-
ственность. Едни потребяватъ тѣзи собственность или
я иждивяватъ за удовлетвореніе на нуждытъ си и на
удоволствіята си ; други не потребяватъ и не иждивя-
ватъ сичкото, като ся отказватъ отъ тѣзи удовлетво-
ренія и удовольствія : тѣ пистѣтъ.

6.— Явно е че собственность-та, ако и да не е потре-
бена днесъ остава и утрѣ собственность на тогози който я е
придобылъ ; защото както той има право да я потреби, тѣй
има право и да я пази безъ да може нѣкой да му назна-
чи границы за траянъето на туй спазванъе ; туй отъ
което са той наслаждава е съкога твореніе на него-
вата дѣятелность безъ която, то не бы са произвело.

7.— По многото чело-вѣцы осѣщатъ голѣмо удо-
долствіе да оставѣтъ подиръ тѣхъ си нѣщо на чада-
та си ; тѣ отъ все сърце искатъ да постигнатъ туй
удоволствіе, защото не само не потребяватъ, не уни-
щожаватъ придобитата собственность, но снисъватъ я
до послѣднія часъ на живота си. Съ този начинъ че-
дата получава-тъ една сила за която сами не съ са